

Bestemt, og at man ikke overlader Ministeren at have et Spillerum paa et Omraade som dette. Jeg tror, at det er bedre, at Loven udtrykkelig foreskriver den Satz, der kræves, end at Ministeren skal være udsat for stærke Paavirkninger, stærke Anmodninger, Bønner og beslige. Jeg finder det derfor rigtigt at gaa til 20 Procent og at sige det udtrykkelig i Loven, hellere end at give Ministeren Valget mellem 20 og 25 Procent, men vil dog stemme for det sidstnævnte Forslag, hvis det foregaaende skulde blive forfattet.

Frederiksen: Kan Ministeren føre det igjennem at kræve 25 Procent, er det aabenbart, at Statskassen er bedst tjent dermed, og derfor har jeg ønsket, at Loven ogsaa skal indeholde dette Alternativ; men paa den anden Side har jeg ikke villet være med til et Forslag, som kunde forhindre, at Banen bliver gennemført, og det frygter jeg ganske vist vil være Tilfældet, hvis Flertallets Forslag gaar igjennem. Jeg er ikke, saaledes som Flertallet sikker paa, at Ministeren kan blive enig med det sjællandske Jernbaneselskab om Sagen, og derfor er det, at jeg har ønsket, at Loven ogsaa skulde indeholde det andet Alternativ. I det Mindste forekommer det mig, at de forskjellige Anstuelser, som her gjøres gjældende, maatte kunne mødes i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Indenrigsministeren (Tobiesen)

Jeg kan tiltræde Udvalgets Forslag under Nr. 1 og Nr. 2. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 skal jeg kun bemærke, at der ikke paahviler det sjællandske Jernbaneselskab nogen Forpligtelse til at finde sig i Indbudding af andre Baner paa dets Linier. Indenrigsministerens Voldgiftstjendelse i denne Sag vil saaledes ikke kunne paalægge det sjællandske Jernbaneselskab nogen Forpligtelse, thi der maatte jo dog af Statskassen gives Selskabet noget Bederlag for den Forpligtelse, man ad den Vej uden retslig Adkomst paalagde samme. Jeg mener derfor, at saaledes som Forslaget under Nr. 3 er affattet, vil det meget vel kunne medtages af Indenrigsministeren, men med den udtrykkelige Reservation, at hans Voldgiftstjendelse ikke kan komme til at gaa finantielt ud over det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg tvivler heller ikke paa, at denne Sag alt er ordnet og ikke vil støde paa nogen Banstuelighed, og da jeg heller ikke tror, at Forslaget under Nr. 3, der jo taltfald mellem denne og næste Behandling kan blive gjort til Gjenstand for Forhandling med Udvalget, vil give Anledning til Banstuelighed, skal jeg ikke modsætte mig dets Vedtagelse, saaledes som det foreligger til denne Behandling. Forslaget under Nr. 4 kan jeg ligeledes tiltræde. — Hvad Forslaget under Nr. 5 angaar, da kan jeg ikke modtage det, medens jeg derimod godt

vil kunne modtage Forslaget under Nr. 6. Jeg kan ikke ønske, at der anden Gang fastslaaes 20 pCt. som den faste Satz for Forstærkningsfonden, thi Forstærkningsfonden maa noget afhænge af de forskjellige Omstændigheder, der kunne foreligge. Thi fordi en Bane i Sjælland ved disse 20 pCt. kan give Staten tilstrækkelig Sikkerhed mod at komme til at give Lilstub, ville andre Egne af Sjælland ikke derved kunne give denne Sikkerhed. Det kan derimod overlades til Ministeriet, efter at Linien er bestemt, og samtidigt de med Anlægget forbundne Omstændigheder ere blevne bekendte, at tage Bestemmelse om, hvorvidt Grændsen skal fastsættes til 20 pCt. eller 25 pCt. eller derimellem. Der maa nemlig gives et saadant Spillerum, idet man maa erkende, at Størrelsen af denne Fond maa blive afhængig af, f. Ex. hvilke Bugter Linien slaar, thi derved kunne Anlægsomkostningerne blive betydeligt større; hvor Linien overhovedet vil komme til at gaa, er jo Noget, der ikke i Detaillerne bliver fastslaaet i Lovforslaget. Det vil altsaa komme til at afhænge af Ministeren, særligt af Finanzministeren, der jo maa anses for at være nærmest til at varetage Statskassens Interesse, om han vil finde det rigtigt at fastsætte Grændsen til 20 pCt. eller til 25 pCt. Der forekommer mig saaledes at være en Grund til at fastsætte et Spillerum, og jeg vil derfor modtage Forslaget under Nr. 6, medens jeg ikke kan modtage Forslaget under Nr. 5, der fastsætter en bestemt Grændse af 20 pCt. — Jeg skal med Hensyn til, hvad der er yttret om det sjællandske Jernbaneselskabs Willighed til at yde et Bidrag af Reservecfonden til Forstærkningsfonden sige, at jeg godt kan slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, ligesaa vel som til, hvad der staar i Betænkningen, skjøndt disse to Udtalelser efter min Formening ikke falde ganske sammen. Jeg maa udtrykkelig fortolke den sidstnævnte paa min Maade og tage en Reservation, idet jeg udtaler mig om, hvad der staar i Betænkningen. Det er ikke saaledes at forstaa, at man vil lade Bidraget være afhængigt af, om det, der skal tilskydes til Forstærkningsfonden, dækkes for hvert enkelt Aar fuldt ud af Driften. Det Tab, som Reservecfonden lider ved at tilskyde de 50,000 Rd., der skulle anvendes til at dække Renten af Anlægget, skal altsaa dækkes af Driften, men fordeles paa et passende Antal Aar. Der er 25 Aar tilbage af Selskabets Eneret, og naar den Lov, vi nys have behandlet anden Gang, skulde blive vedtagen, og naar vi sætte det Tilfælde, at hele dette Beløb af 50,000 Rd., som Talen er om, skulde blive opspist, vil det, der skal udredes af Driften, kun beløbe sig til 2000 Rd. hvert Aar, og efter min Mening vil Selskabets Indtægter af dette Baneanlæg være langt ud over disse 2000 Rd., saa at Selskabet altsaa vil være bedre tjent med, selv under denne Betingelse at yde Lilstubet. Dette maa ikke